

Předběžná otázka

Je třeba článek 48 SFEU vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která jako podmínku pro odchod do předčasného starobního důchodu stanoví, že příslušející částka důchodu musí přesahovat minimální důchod, který by dotyčné osobě příslušel podle téže vnitrostátní právní úpravy, je-li tento „příslušející důchod“ vykládán jako skutečný důchod k tíži pouze příslušného členského státu (v tomto případě Španělska), aniž se do ní započítává také skutečný důchod, který by tato osoba mohla pobírat na základě jiné dávky stejného druhu k tíži jiného nebo jiných členských států?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 18. června 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV v. Autoriteit Consument en Markt

(Věc C-399/18)

(2018/C 294/48)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobci: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Žalovaný: Autoriteit Consument en Markt

Předběžná otázka

Je jednotná kapacitní sazba, která nerozlišuje podle druhu uživatele soustavy, nýbrž rozlišuje podle smluvní kapacity, v souladu s čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009⁽¹⁾ o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 (nařízení o plynu)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 211, s. 36.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Praze (Česká republika) dne 18. června 2018 – Herst, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-401/18)

(2018/C 294/49)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Krajský soud v Praze

Účastníci původního řízení

Žalobce: Herst, s.r.o.

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Předběžné otázky

1) Má být za osobu povinnou k dani uvedenou v čl. 138 odst. 2 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“) považována jakákoliv osoba povinná k dani? Pokud nikoliv, na které osoby povinné k dani se uvedené ustanovení vztahuje?

- 2) Pokud bude odpověď Soudního dvora taková, že se čl. 138 odst. 2 písm. b) směrnice o DPH vztahuje na situaci, jako je v původním řízení (tedy, že nabyvatelem výrobků je osoba povinná k dani, která je registrována k dani), má být uvedené ustanovení vykládáno tak, že pokud je odeslání nebo přeprava těchto výrobků uskutečněna v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice Rady 2008/118/ES⁽²⁾ o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (dále jen „směrnice o spotřebních daních“), je třeba považovat za dodávku s nárokem na osvobození podle uvedeného ustanovení to dodání, které je spojeno s postupy podle směrnice o spotřebních daních, ačkoliv by jinak nebyly splněny podmínky pro osvobození podle čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH s ohledem na přiřazení přepravy zboží jiné transakci?
- 3) Pokud bude odpověď Soudního dvora taková, že se čl. 138 odst. 2 písm. b) směrnice o DPH nevztahuje na situaci, jako je v původním řízení, je skutečnost, že zboží je přepravováno v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně skutečností rozhodnou pro to, kterému z více po sobě následujících dodání má být přičtena přeprava pro účely nároku na osvobození od DPH podle čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH?
- 4) Nabývá „právo nakládat se zbožím jako vlastník“ ve smyslu směrnice o DPH osoba povinná k dani, jestliže nakoupí zboží od jiné osoby povinné k dani přímo pro konkrétního odběratele s cílem splnit jeho časově předcházející objednávku (určující druh zboží, jeho množství, místo původu a čas dodání), jestliže sama se zbožím nijak fyzicky nenakládá, neboť v souvislosti s uzavřením kupní smlouvy její odběratel souhlasí s tím, že si zajistí přepravu zboží z místa jeho původu, a ona mu tak pouze zprostředkuje přístup k požadovanému zboží prostřednictvím svých dodavatelů a předá informace nezbytné pro převzetí zboží (jejím jménem či jménem jejich subdodavatelů v řetězci), přičemž jejím ziskem z transakce je rozdíl mezi nákupní a prodejní cenou tohoto zboží, aniž by v rámci řetězce byla fakturována cena přepravy zboží?
- 5) Stanoví směrnice o spotřebních daních ve svých ustanoveních (např. v čl. 4 bodu 1, čl. 17 nebo čl. 19), ať již přímo, nebo nepřímo prostřednictvím omezení pro faktické nakládání s takovým zbožím, dostačující podmínky pro převod „práva nakládat se zbožím (podléhajícím spotřební dani) jako vlastník“ ve smyslu směrnice o DPH, takže převzetí dodávky zboží v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně oprávněným skladovatelem či registrovaným příjemcem v souladu s podmínkami plynoucími ze směrnice o spotřebních daních je třeba považovat za dodání zboží i pro účely DPH?
- 6) Je v této souvislosti pro úvahy o určení dodání, s nímž je spojena přeprava, v rámci řetězové dodávky zboží v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně s jedinou přepravou třeba považovat i přepravu ve smyslu směrnice o DPH za započatou a za skončenou v souladu s ustanoveními čl. 20 směrnice o spotřebních daních?
- 7) Brání zásada neutrality DPH či jakýkoli jiný princip unijního práva aplikaci ústavní zásady vnitrostátního práva *in dubio mitius*, která orgánům veřejné moci přikazuje v situaci nejednoznačnosti právní normy, která objektivně nabízí více možných výkladových variant, vycházet z výkladové varianty ve prospěch adresáta právní normy (zde osoby povinné k DPH)? Byla by aplikace této zásady souladná s unijním právem alespoň tehdy, pokud by se omezila na situace, v nichž rozhodné skutkové okolnosti případu předcházely závaznému výkladu sporné právní otázky Soudním dvorem Evropské unie, který za správnou určil jinou, pro daňový subjekt méně vstřícnou výkladovou variantu?

V případě možnosti aplikace zásady *in dubio mitius*:

- 8) Bylo možné z hlediska limitů daných unijním právem v době, v níž se uskutečnila zdanitelná plnění v dané věci (listopad 2010 – květen 2013), považovat otázku, zda právní pojem dodání, resp. právní pojem přepravy zboží má (či nemá) shodný obsah jak pro účely směrnice o DPH, tak i pro účely směrnice o spotřebních daních, objektivně za právně nejistou a nabízející dvojí výklad?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

⁽²⁾ Úř. věst. 2009, L 9, s. 12